

PINTÉR-KERESZTES ILDIKÓ¹**Elmélet és gyakorlat kapcsolata 2012 után az ének-zeneoktatásban**

Jelen tanulmányom az ének-zene tanárképzésben általam oktatott tantárgyak közül az ének-zene szakmódszertannal és a hozzá szorosan kötődő anyagismeret tantárggyal kapcsolatos. A leendő ének-zene tanárok felkészítésének egyik igen fontos szakasza a megfelelő tankönyv kiválasztásának, véleményezésének és korrigálásának kérdésköre.

A tanulmány címében található évszámnak jelentősége van az ének-zene oktatás tartalmi újítása szempontjából. A 2012-ben elfogadott Nemzeti alaptanterv az ének-zene oktatás területén változásokat hozott. A Nemzeti alaptanterv és a kerettantervek közötti összefüggések, és még inkább a jelentős eltérések feltárása megkerülhetetlen a tanári pályára készülők és a pályán lévők számára. E vizsgáldás következő állomása a kiválasztott tankönyv véleményezése, melynek eredményeképp egy tartós tankönyvet értékelek.

Bevezetés

A Nyíregyházi Egyetem Zenei Intézetének adjunktusaként a Bologna-rendszerű és az osztatlan rendszerű ének-zene tanárképzésben általam oktatott területek egyike az ének-zene szakmódszertan és a hozzá szorosan kötődő anyagismeret tantárgy. E két terület igen fontos gerincét adja a jövő ének-zene tanárainak képzésében. Még nem tudjuk, milyen lesz az ének-zene oktatás jövője, de a leendő tanárok felkészítése most feladat. Ennek egyik igen fontos szakasza a megfelelő tankönyv kiválasztásának, véleményezésének és korrigálásának kérdésköre.

Megkerülhetetlen a tartós tankönyv magyarázata és a vele szemben támasztott szakmai elvárások megfogalmazása. A tartós tankönyv kifejezés és magyarázata egy, az interneten elérhető tájékoztatóban jelent meg. Elsődleges cél a családok és a költségvetés terheinek enyhítése. Másodlagos cél a kiadványok teherbírása, a tartósság állapotának hosszú távú biztosítása. Harmadlagos cél, hogy passzívként használható legyen. Részlet a Köznevelésért Felelős Államtitkárság említett kiadványának 3. oldaláról: „*az új szabályozás alapján a tartós tankönyvként való használathoz egyrészt szigorúbb technológiai szempontoknak kell megfelelnie egy kiadványnak, ugyanakkor nem tartalmazhat bejegyzést igénylő feladatokat a tanulók számára*”².

¹ adjunktus, Nyíregyházi Egyetem Zenei Intézet; keresztes.ildiko@nye.hu

² *Az Emberi Erőforrások Minisztériuma Köznevelésért Felelős Államtitkárságának tájékoztatója az iskolai tankönyvellátás 2013. évi változásairól.* Forrás: https://www.oktatas.hu/pub_bin/dload/kozoktatasi/tankonyv/tajekoztatasi_a_tankonyvellatas_valtozasairrol.pdf

Számomra a legfontosabb cél kimaradt: legyen a felmenő rendszert kiszolgáló, az éveken át tartó használatra szánt tankönyv szakmai színvonala kifogástalan.

A Közoktatási Tankönyvjegyzék jelenleg 12 olyan, az ének-zene tantárgyhoz kapcsolódó kiadványt tartalmaz, mely tartós tankönyvként van nyilvántartva a rendszerben, melyek közül az alábbi kiadványról lesz szó: Rápli, Gy. – Szabó, K. (2013). *Énekeskönyv 5*. Celldömölk: Apáczai Kiadó Kft. AP-052004. ISBN 978-963-328-092-8 (a továbbiakban: az ötödikes könyv)³.

2012, Nemzeti alaptanterv

Egy tankönyv vizsgálata hosszantartó és sokrétű megközelítést kíván. A tankönyv meg kell, hogy feleljen annak a kapcsolódó kerettantervnek, melyet szerzői a kiadvány belső borítóján feltüntettek. A 2012-ben elfogadott Nemzeti alaptanterv közvetve az ének-zene oktatás területén is változásokat hozott. Belőle kiindulva készültek el a hatályban lévő kerettantervek (A és B változat), majd az ezeket alapul vevő tankönyvek. Az ötödikes könyvben azonban a tankönyvírók nem tüntették fel, hogy melyik változatú kerettantervet vették alapul megírásuk során⁴. Ez azért fontos kérdés, mert a két kerettanterv jelentős eltéréseket mutat. A Nemzeti alaptanterv és a kerettantervek közötti összefüggések, eltérések ismerete egy újabb megkerülhetetlen terület a tanári pályára készülők és a tanári pályán lévők számára.

Az ének-zene oktatást érintő legfontosabb változások egyike a zenetörténeti stílusok, korszakok tanításának meghatározott sorrendje. Részlet a Nemzeti alaptantervből, az 5–8. évfolyamra előírt közműveltségi tartalmak zenei anyagából:

„A klasszikus zenei anyag stílusok szerint elrendezve, kezdve a bécsi klasszika zenéjével, ezt követően a romantika, majd más stíluskorszakok (a középkor, a reneszánsz, a barokk, a XX. század és korunk) muzsikája. A kronologikus rend helyett erősen ajánlott a zenei készségek természetes fejlődését követő sorrendiség meghatározása. A bécsi klasszika zenéjére épülő tonális hallásfejlesztés ebben a tekintetben elsőbbséget kell, hogy élvezzen. Ebből bontható ki a romantika zenei nyelvezetének megismerése. Az órakeret és a tanulócsoporthoz zenei felkészültsége határozza meg az elmélyülés szintjét a többi stíluskorszak zenéjében”⁵.

³ A könyv változatlan megjelenése az Apáczai Kiadó Kft.-nél megjelent AP-052005 kódszámú tankönyvnek – az AP betűkód erre utal.

⁴ A belső borítón az alábbi sorok olvashatók: „Kapcsolódó kerettanterv EMMI kerettanterv 51/2012. (XII. 21.) EMMI rendelet 2. sz. melléklet”. A melléklet az interneten érhető el. A feltüntetett 2. sz. melléklet az általános iskola 5-8. évfolyamára készült összes kerettantervet tartalmazza, azaz a kötelező tantárgyakét, az emelt órasműakét és a szabadon választható tantárgyakét is.

⁵ 110/2012. (VI. 4.) Korm. rendelet A Nemzeti alaptanterv kiadásáról, bevezetéséről és alkalmazásáról. *Magyar Közlöny – Magyarország hivatalos lapja*, 66. szám. 2012. június 4., pp.10788–10789

A Nemzeti alaptanterv egyértelműen leírja, hogy elsőként a bécsi klasszikus stílust kell tanítani a felső tagozatban. Az ötödikes könyvet átlapozva azonban a következőket találjuk:

„*Barangolás a műfajok világában; Magyar történeti énekek; Egy-és többszólamúság; Többszólamúság; Hangszeres zene és tánczene; Műdalok; Opera; Versenymű; Ki mit tud?; Zene-történeti barangolások; A zene eredete*” (Rápli és Szabó, 2013, pp. 61–90).

Kevés az a zenei példa és elméleti anyag, amely a Nemzeti alaptantervben leírtaknak megfelelne. A bécsi klasszicizmus tanítását mindössze hat zenei szemelvény segíti egy tanévben: három műdal, egy operarészlet és két versenyműrészlet. A többi oldalon egy zenei halmaz kapott helyet az itt olvasható sorrendben: magyar történeti énekek, gregorián ének, a lovagi kultúra, a többszólamúság kialakulása, reneszánsz hangszeres zene, pavane, madrigál, menüett, szvit, periódus, opera, versenymű; őskor, az ókori Kelet, az ókori görögök, zene a Római Birodalom területén, a honfoglaló magyarok. A feltüntetett sorrend biztos kiindulópontja a kronologikus rend és az egyes zenetörténeti korszakokhoz tartozó ismeretek összezavarásának.

A tankönyv hibáinak orvoslása, hiányosságainak pótlása az ének-zene tanár feladata. Ilyen hibák megléte esetén az ember kritikusabb szemmel vizsgálja tovább a tankönyvet.

A kerettantervek

Említést tettem a kerettantervnek való megfelelés szempontjáról is. Egy tanár számára megkerülhetetlen a kerettanterv kérdésköre. Egy helyesen kidolgozott kerettanterv sokat segít, mivel a Nemzeti alaptantervre épül annak érdekében, hogy segítségével megvalósíthatók legyenek az alaptantervben meghatározott fejlesztési feladatok és közműveltségi tartalmak. Meghatározzák a tantárgyak rendszerén túlmenően a tananyag felépítését és felosztását az egyes évfolyamok között, így útmutatót adva a tankönyvek tartalmát illetően. Több tantárgyhoz hasonlóan az ének-zenéhez is kétféle változatú kerettanterv íródott – a tantárgy történetében először⁶. A kétféle változatú kerettanterv összehasonlítása, véleményezése jelen témában messzire vezetne, ezért csupán a tárgyhoz szorosan kapcsolódó pontokat emelem ki. A zenetörténeti korszakok tanításának sorrendjét szem előtt tartva szeretnék rámutatni a két változat eltéréseire három fejlesztési feladat ismereteiben, fejlesztési követelményeiben: az éneklésben, a generatív/kreatív zenei tevékenységben és a zenehallgatásban.

⁶ A két változat a heti egy ének-zene órát veszi alapul. Az emelt óraszámú ún. tagozatos iskolák számára külön kerettanterv készült.

A változat, 5-6. osztály – *dőlt betűkkel* jelölve a hibákat, kérdőjellel jelölve a nem egyértelmű megfogalmazásokat:⁷

Éneklés / ismeretek, fejlesztési követelmények:

- *gregorián szemelvények*
- *históriás énekek*
- *kuruc kori dalok*
- *az 1848-49-es szabadságharc dalai*
- *Himnusz (újra), Szózat*
- *más népek dalai*
- *zongorakíséretes dalok a bécsi klasszikus és más zenei stílusból*
- *többszólamúság: kánonok, könnyű reneszánsz (?)*.

Generatív, kreatív zenei tevékenység / ismeretek, fejlesztési követelmények:

- *egyszerű, stilizált tánclépésekből lépéssor kombinálása régi korok zenéjéhez*
- *dallami improvizáció (?)*
- *zenei forma alkotás (?)*
- *dallami és harmóniai rögtönzés (?)*.

Zenehallgatás / ismeretek, fejlesztési követelmények:

- *reneszánsz kórusdalok*
- *barokk szemelvények*
- *zeneirodalmi szemelvények a stílusérzék fejlesztéséhez a bécsi klasszika zeneirodalmából*
- *zeneirodalmi szemelvények a zeneirodalom széles spektrumából válogatva*
- *a zeneirodalom gazdagságának, műfaji sokszínűségének megismerése*.

Szembeötlő az a felszínesség, mely az A változatot jellemzi. A zongorakíséretes dalok „más zenei stílusból”, „a zeneirodalom széles spektrumából válogatva” és „a zeneirodalom gazdagságának, műfaji sokszínűségének megismerése” egyet jelent az egyéni, kontrollálatlan, szabad megoldásokkal. A kerettanterv figyelmen kívül hagyja a Nemzeti alaptanterv elvárásait, előírásait.

⁷ http://kerettanterv.ofi.hu/02_melleklet_5-8/index_alt_isk_felso.html

B változat, 5-6. osztály:⁸

Éneklés / ismeretek, fejlesztési követelmények:

- két- esetleg háromszólamú bécsi klasszikus, romantikus kánonok
- kürtmenet, tercmenet
- zenei szemelvények a bécsi klasszicizmus és a romantika korából
- jeles napok, ünnepi szokások újabb dallamai
- kurucdalok
- az 1848-49-es szabadságharc dalai
- Himnusz, Szózat.

Generatív, kreatív zenei tevékenység / ismeretek, fejlesztési követelmények:

- kürtmenet, tercpárhuzam, szekvencia szerkesztése
- dúr-moll fordulatok
- visszatérési háromtagúság és rondóforma alkotása.

Zenehallgatás / ismeretek, fejlesztési követelmények:

- dalok, operarészletek, oratorikus műrészletek, szerenád, szonáta, szimfónia, vonósnégyes, versenymű, karakterdarabok, szimfonikus költemény.

A két változat komoly eltéréseket mutat. Az ötödikes tankönyvet végigtekintve egyre biztosabb, hogy az A változatot vették alapul a szerzői. Egyik bizonyítéka ennek az „*egyszerű, stilizált tánclépésekből lépéssor kombinálása régi korok zenéjéhez*” ötlet megvalósulása (Rápli és Szabó, 2013, p. 72).

Tankönyvvizsgálat

A következőkben szeretném példákkal is bemutatni az ötödikes könyvet. Szó lesz a felépítésről, szerkezetről, a tankönyv segítségével tanítandó dallami, ritmikai elemek és zeneelméleti ismeretek megjelenéséről, előnyeiről és hátrányairól.

⁸ Kerettanterv az általános iskola 5–8. évfolyamára [online] http://kerettanterv.ofi.hu/02_melleklet_5-8/index_alt_isk_felso.html [2015. november 3.]

A felépítés, szerkezet legegyszerűbben a tartalomjegyzék segítségével figyelhető meg. A könyv két nagyobb részre oszlik: népi tematika és komolyzenei tematika szerint. Ebből a szempontból könnyen szétválasztható a két anyagrész, ám zeneelméleti ismeretek szempontjából már nehéz a felépítést követni. A tankönyv segítségével tanítandó dallami, ritmikai elemek és zeneelméleti ismeretek megjelenése éppen ezért zavaros, és nem minden esetben van összhangban az előírásokkal.

Az ötödikes könyv hátrányai közé tartozik mindenképpen a betűkottával lejegyzett dallamok sokasága. Valószínű, hogy a helytakarékosság szempontja volt az uralkodó elv, de egy-egy újonnan tanítandó dal esetében betűkottáról tanítani nehezebb és összetettebb ismereteket kíván, mint hangjegyről. Különösen ott, ahol a dallam mellett került feltüntetésre a szöveg (Rápli és Szabó, 2013, p. 30). Az alábbiakban egy összeállítás olvasható a könyv hátrányairól, melyek értelmezéséhez elengedhetetlen a tankönyv megléte.

A kvintválaszt bemutató illusztráció egy sárga négyzet, melyet inkább ötvonalas rendszerben kellett volna lekottázni, mert jobban összehasonlítható a hangok elhelyezkedése. Így csak betűk összeillesztése marad a kvintválasz. Szintén ezen az oldalon helyesebb lett volna zöld ötvonalas tábla nélkül mutatni a kézjeleket, mert ezzel a háttérrel látva értelmetlen (Rápli és Szabó, 2013, p. 9).

Az ötödikes könyv több népdala két rendszerű szolmizáltatásra biztat, pedig módszertanilag kerüljük ennek használatát. A lap alján olvasható feladat: „*Énekelhető-e két rendszerben szolmizálva, azaz szolmizációváltással a dallam?*” Mivel a kottában meg van adva, ezért nem feladat ennek megállapítása (Rápli és Szabó, 2013, p. 9).

A kvintváltó gyakorlat nehéz, mert új dalt elméleti készségfejlesztéshez kötve akar tanítani (Rápli és Szabó, 2013, p. 15).

Felesleges jelölési mód az *Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt...* kezdetű népdal kódolása, melyet sem ezt megelőzően, sem ezt követően nem alkalmazunk az ének-zene tanítása során. Céltalan ötlet (Rápli és Szabó, 2013, p. 21).

Zeneelméleti pontatlanság az oldal alján található sárga szövegdobozban leírt második mondat: „*A nagy szekund távolságot két félhang (K2) lépésre oszthatjuk.*” Matematikailag igen, zeneileg nem (Rápli és Szabó, 2013, p. 22).

Gyerekesnek tűnik az 1980-as évek rajzfilmslágereinek zenehallgatási anyagként való szerepeltetése (Rápli és Szabó, 2013, p. 23).

A görög épületrajz két oszlopán függőleges irányban betűkottával jelölt szolmizációs hangok egymástól való távolságára, hangközviszonyára semmi sem utal vizuálisan. Az oldal közepén látható olvasógyakorlat nem kapcsolódik az új anyaghoz, a *fi* hang tanításához (Rápli és

Szabó, 2013, p. 29).

A lépcsős illusztráció félrevezető, mert a nagy szekund hangközlépést hármas távolságnak mutatja – ezzel visszaulva a 22. oldal már említett zeneelméleti hibájára (Rápli és Szabó, 2013, p. 41).

A könyvben található nem gyereknek való, helyenként kimondottan hibás meghatározások, mondatok. Pl.: „*a liturgia szó görög eredetű, a népért végzett közszolgálatot jelenti.*” Nem igaz, mert egyházi szertartásrendet jelent, és semmiképpen sem a népért végzik, és még csak nem is közszolgálat (Rápli és Szabó, 2013, p. 66).

A szerzők Darvas Gábor könyvéből idéznek részletet, melynek kulcsszavai nem érthetők egy ötödikes gyermek számára: „alaphang”, „hangrendszer”, „a hangok rendje” (Rápli és Szabó, 2013, p. 88).

Hibás meghatározások, mondatok, ábrák találhatóak a *Szakkifejezések mutatójában* is, mely épp azt a célt hivatott szolgálni, hogy az ismeretlen kifejezéseket közérthetően elmagyarázza. A népdalelemzés gyakori feladat az ének-zene órán. A könyv szerint a „*dallamvonal: a népdalok egészének magasságát mutatja*” (Rápli és Szabó, 2013, p. 92). Ehhez kapcsolódóan értelmetlen az egyik mondat is: „*dalcsokrot többféleképpen állíthatunk össze: [...] dallamvonal szerint*”. A dallamvonalnak semmi köze az egyes dallamsorok vonalához, dallamívéhez, mivel a sorzáró hangok egymáshoz való viszonyára utal (uo. p. 39).

A Szakkifejezések mutatójának következő szembeötlő hibája a „*félhang távolság (kis szekund): pl. mi-fá, a legkisebb valódi hangköz*” (Rápli és Szabó, 2013, p. 92). A legkisebb „valódi” hangköz a hindu zenében használatos *sruti*, melyben 22 hangtávolság alkotja az oktávot. Fölösleges jelző a „valódi”.

A célközönség, az ötödik osztály számára komplikált a relatív szolmizáció meghatározása: „*az elnevezés arra utal, hogy a dó hang helye a vonalrendszeren változó, és vele összefüggésben változóan mozognak a skála hangjai*” (Rápli és Szabó, 2013, p. 93).

Fejben összeillesztendő puzzle található a tankönyv két oldalán. A tartós tankönyv előírásainak bizonyára megfelel, hiszen a hátoldaluk nem üres, így biztosan készletve érzi magát a gyerek arra, hogy ne vágja ki, és ne illessze össze. Annál is inkább, mert a 83. oldalon a Brunsvik-kastély és parkja, a 48. oldalon pedig az érmihályfalvi (román) betlehemes részlete olvasható, látható (Rápli és Szabó, 2013, pp. 47–48, 83–84).

A könyvben hiányosságok is találhatóak. A tizenhatod ritmusérték tanításánál nincsenek feltüntetve a tanítandó tizenhatodos ritmusképletek, gyakorlóneveik (Rápli és Szabó, 2013, p. 71). Hasonlóképpen hiányos a versenymű meghatározása is: „*a barokkban 3 tételes zenekari*

darab. A tételek rendje: gyors – lassú – gyors.” Éppen az nem derül ki, hogy mitől versenymű az említett műfaj (Rápli és Szabó, 2013, p. 80).

Módszertanilag kifogásolható az a gyakorlat, mellyel már több tankönyvben is találkoztam. Talán a diszkalkulia megjelenése indokolta azt a lejegyzési gyakorlatot, melynek során az egy nyolcad felütéssel induló zeneirodalmi részletek, művek szintén felütés jelleggel induló további formai egységei, sorai új sorban, szintén felütéssel indítva kerültek kottázásra. A sorok utolsó ütemei emiatt mindig 5 nyolcadnyi értéket mutatnak, természetesen ütemvonal nélkül. Az az ütem, amelyben a zenei frázis zárása és a következő frázis kezdete egybeesik, ketté van szakítva – leírva csak fizikálisan, a gyakorlatban viszont hangzásilag is. Teljesen hibás. Zavarossá teszi a kottaolvasást a nyolcad felütést tartalmazó műdalok lejegyzésmódja a sorok végén található 5/8-os ütemekkel. A könyvben két ilyen kottapélda látható: Beethoven és Mozart egy-egy dala (Rápli és Szabó, 2013, p. 77).

Zavaró a tankönyv azon törekvése, mellyel igyekszik a tantárgyak közötti koncentrációra biztatni. Nem az ének-zene tantárgy feladatai közé tartoznak a példaként kiemelt instrukciók: „*Gondoljátok át, milyen előnyei és hátrányai vannak az internetes vásárlásnak!*” (Rápli és Szabó, 2013, p. 31); „*Keressetek a Napról és a Holdról szóló meséket! Írjátok le a mesék szerzőjét és címét!*” (i. m., p. 38); „*Nézzetek utána, mit írnak az útikönyvek Rijeka (Fiume) városáról!*” (i. m., p. 42); „*Készítsen az osztály csomagolópapírra egy nagy Európa-térképet!*” (i. m., p. 59); „*Hallottatok-e már gamma-sugarakról?*”; „*Miért hívjuk deltatorokatnak a Duna fekete-tengeri beérkezését?*” (i. m., p. 89) Hasonlóképpen feleslegesek az ének-zene oktatás megfogalmazott céljaihoz képest a tankönyv egyes versei (i. m., p. 17, 23).

A könnyűzenei akkordjelölések egy ötödik osztályos tankönyvben feleslegesek, nem értelmezhetők. A gyerekek ebben a tanévben kezdik tanulni a hangközöket. A hármas-, olykor négyeshangzatok jelölése, helyenként „per-basszussal” ellátva nem nekik való. A tankönyvben található példa két hangnem szerint is alkalmazza ezt a fajta jelölésrendszert (Rápli és Szabó, 2013, p. 73).

A tankönyvnek pozitívumai is vannak, melyekről az alábbiakban következik összeállítás.

A zárójelbe tett előjegyzés jó megoldás a tonalitás érzékeltetésére (Rápli és Szabó, 2013, p. 8).

A népdal kétféle szolmizációja egymás alatt jelenik meg, elkülönítve egymástól azokat álló és dőlt betűkkel is (Rápli és Szabó, 2013, p. 30).

Hasznos és ötletes az egyik feladat: „*Beszélgétek meg, honnan ered a busójárás szokása, és hogyan kapcsolódik a tavaszi ünnepkörhöz!*” (Rápli és Szabó, 2013, p. 53).

Az összegyűjtött jelzők segíthetnek a magukat nehezen kifejezni tudó gyerekeknek a zene keltette gondolatok szavakba öntésére (Rápli és Szabó, 2013, p. 82).

Összegzés

Az ötödikes tankönyv túlnyomórészt a vizualitásra épít egy olyan tantárgy esetében, ahol az auditív jellegű feladatoknak kell több szerepet juttatni. Az illusztrációk között sok egyértelműen felesleges. Sok és értékes helyet foglalnak el olyan képek, melyek nem segítik az énekzene oktatást. A tankönyv sok tekintetben újdonságot hoz, de az ének-zene tanár munkáját csak kismértékben segíti.

Az ötödikes könyvhöz tartozó zenehallgatási cd csak népzenei anyagot tartalmaz, klasszikus zenét nem. Sajnálatos, hogy a komolyzenei anyagot a tanárnak kell összeállítania, ami egy-egy zenemű megfelelő minőségű felvételének megkeresése esetén is több órát vesz igénybe. Mindenképpen szükség van egy komolyzenei cd-re is, mely ugyanúgy mellékletét képezné a tankönyvnek, mint a népzenei anyag.

Kérdés, hogy a tartós tankönyv milyen tartós tudást ad át az elkövetkezendő években. Fogja-e tudni minden kezdő és pályán lévő tanár, hogy mit használjon belőle, és mit kerüljön? A gyermekeknek szánt feladatok, házi feladatok, kutatások nem minden esetben kapcsolódnak az ének-zene tárgyhoz. Sokkal inkább az interneten való keresgélést helyezik előtérbe, ezáltal elméleti jellegűvé téve az éneklést.

BIBLIOGRÁFIA

Rápli, Gy. – Szabó, K. (2013). *Énekeskönyv 5.* Celldömölk: Apáczai Kiadó Kft. AP-052004. ISBN 978-963-328-092-8

110/2012. (VI. 4.) Korm. rendelet A Nemzeti alaptanterv kiadásáról, bevezetéséről és alkalmazásáról. *Magyar Közlöny – Magyarország hivatalos lapja*, 66. szám. 2012. június 4. pp. 10788–10789.

Kerettanterv az általános iskola 5–8. évfolyamára [online] http://kerettanterv.ofi.hu/02_melleklet_5-8/index_alt_isk_felso.html [2015. november 3.]

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma Köznevelésért Felelős Államtitkárságának tájékoztatója az iskolai tankönyvellátás 2013. évi változásairól [online] https://www.oktatas.hu/pub_bin/download/kozoktatas/tankonyv/tajekoztatas_a_tankonyvellatas_valtozasairol.pdf [2015. november 3.]

PINTÉR-KERESZTES, ILDIKÓ

THE CONNECTION OF THEORY AND PRACTICE IN MUSIC EDUCATION AFTER 2012

The submitted paper is about the textbook knowledge topic that is closely connected to music methodology that I teach as part of my job in music teacher training. Choosing, evaluating and correcting the right textbook is an important skill to be built on for prospective music teachers. The year mentioned in the title of the paper has special importance with regards to innovation in content for music training. In 2012 the National Core Curriculum brought along changes in music teaching. The comparison between the National Core Curriculum and the various Music Framework Curricula regarding similarities and more importantly the significant differences is an inevitable task for those who currently teach and being trained to be teachers. The next step in this evaluation is the review of a chosen textbook and I will demonstrate the evaluation of a permanent textbook.